

Betragtning, som jeg har gjort gældende her, at der saa vilde være Mulighed for, at komme til at begynde et virkelig frugtbart Reformarbejde; men det er som bekendt ikke Tilfældet. Endvidere har der været sagt, at dette Forslag eller lignende Forslag skulde virke i Retning af at være et Slags Plaster paa det Saar, der er tilføjet det danske Folk ved det nys afsluttede Forlig. Man har sagt som saa: Det er nødvendigt, at vi saa en Del Love, mere eller mindre gode, som kunne drage Opmærksomheden bort fra Forliget og give Vælgerne noget at tænke paa, og altsaa ligesom paa en Maade dulme Smerterne ved Forliget. Jeg tror ikke paa den Historie; jeg tror ikke, at et Forslag som dette er i Stand til at lindre Pinen. Jeg tror, at dette Saar er flaaet langt dybere, end at det kan læges ved den Slags Love.

Det forekommer mig dernæst, at det er lidt besynderligt, at man har talt om Landbrugets Nød, om, at det stod paa Falittens Rand o. f. v. o. f. v., og saa fremkommer med et saadan Forslag som dette. Et Forslaget, som det forelaa fra Folketinget, i det hele taget skulde virke noget i Retning af at afhjælpe Nødtilstanden eller forebygge en saa slem Tilstand som den at staa paa Falittens Rand, det tror jeg ikke. Jeg er i alt væsentligt enig med den ærede Ordfører i hans Udtalelser forleden Dag om, at han ikke tillagde dette Forslag hverken i dets oprindelige Skikkelse eller i den Skikkelse, det nu har faaet ved 2den Behandling, nogen reel Betydning. Forslaget har ikke nogen videre Betydning med Hensyn til at hjælpe Landbruget ud over det økonomiske Tryk, som man taler saa meget om. Endvidere vil jeg sige, at det forekommer mig at være en ret aparte Statsusholdning at komme ind paa: at dele ud af et formentligt Overskud og samtidig gaa til Statslaan. Jeg har ikke kendt noget lignende her paa Rigsdagen tidligere; jeg tror, at en saadan Usholdning vilde være temmelig umulig andre Steder: i samme Øjeblik, som man staar i Begreb med at gaa til betydelige Laan, saa at dele ud af formentlige Beholdninger, som i Følge den højtærede Finansministers Udtalelse forleden Dag ikke ere til Stede. Han gjorde os nemlig opmærksom paa, at vi nok skulde saa at se, at der, naar Mæret var endt, ikke var noget Overskud, og jeg tvivler ikke om, at Finansministeren har Ret; hvis han skal staa for Styret i det kommende Aar, saa vide vi fra tidligere Erfaringer, at han nok vil saa Ret. Alligevel er jeg enig med det Mindretal, som nærmest repræsenterede min Opfattelse her i Salen forleden Dag, naar han

sagde, at han fandt det hensigtsmæssigst at holde paa Forslaget saaledes, som det var kommet op til os fra det andet Ting, og derfor udtalte sig imod Flertallets Forslag. Jeg skal ikke nægte, at det ser noget komisk ud, at man vil tale om at hjælpe Landbruget ud over det økonomiske Tryk ved at byde f. Eks. 1 Kr. 60 Ore pr. Tønde Hartkorn. Jeg skal for øvrigt ikke fortsætte videre. Jeg vil blot slutte med at sige, at jeg trods disse Betragtninger vil stemme for Lovforslagets endelige Vedtagelse, men ikke paa den Begrundelse, som vi fik fra den ærede Ordfører forleden. Han sagde nemlig, at han ganske vist ikke troede paa, at det havde nogen reel Betydning for Landbruget, men han vilde stemme for Lovforslaget af en anden Grund, nemlig fordi dette Lovforslag skulde være et forberedende Arbejde med Hensyn til Fremtiden i Retning af at føre adskillige Udgifter fra Kommunerne over paa Statskassen. Under Genbarmerilovens Behandling her i Salen forleden tillod jeg mig at spørge, om det hørte med til Ustalerne om en Usvikling af Genbarmerikorpset at foretage en Forandring af dette til et Statspolit. Jeg gentog dette Spørgsmaal 2 Gange, men fik intet Svar. Derimod har jeg hørt forskellige Antydninger, som gaa i Retning af, at disse Genbarmer dog maaske nok alligevel før eller senere skulle omklædes eller omformes til at opstaa paa ny i Form af Statspolit. Den ærede Ordførers Udtalelser kunde tyde paa noget lignende, og saa vil jeg sige, at hvis det skulde være Meningen med Forslaget, at det skulde være en Art Forberedelse af den Slags Ting, saa er jeg ikke med dertil og stemmer ikke for det af den Grund. Jeg stemmer for Forslaget, fordi jeg erkender, at det ganske vist kun er en Smule, man her tilbyder Landbruget, men om det end er aldrig saa lidt, vil jeg dog hellere være med til at tage det end slet ingen Ting.

Th. Nielsen: Jeg skal ikke optage den politiske Debat med det ærede 4de Medlem for 7de Kred (Madsen-Mølgdal); det har jeg haft Beslighed til paa andre Stadier. Jeg skal for øvrigt sige til det ærede Medlem, at det, han kalder Forliget — jeg ved nok, at det er et almindeligt Udtryk for, hvad der skete her den 1ste April — vil jeg hellere kalde en fælles Forstaelse, der er kommen til Stede mellem Rigsdagens Afdelinger om visse Stridspunkter i selve Grundloven. Det er en saadan Forstaelse, der er kommen, og den tror jeg er saa holdbar og god i og for sig, at vi ikke behøve at saa Plaster paa Saaret. Vel an-